

SPIS RZECZY

<i>Jacek Salij OP, Słowo wstępne</i>	5
--------------------------------------	---

CZEŚĆ I. DROGA	13
----------------	----

Wprowadzenie	15
--------------	----

Zjawisko śmierci	19
------------------	----

Konieczność pocieszenia	21
-------------------------	----

Czas żałoby	22
-------------	----

Siła płynąca z modlitwy	42
-------------------------	----

Świętych obcowanie	46
--------------------	----

Prawda o zmartwychwstaniu niosąca pociechę	50
--	----

Bóg nie jest twórcą zła	53
-------------------------	----

Bóg pocieszyciel	62
------------------	----

CZEŚĆ II. POCIESZENIE W TRADYCJI KOŚCIOŁA	67
---	----

TEMATY KONSOLACYJNE W LISTACH OJCÓW KOŚCIOŁA	76
--	----

Potrzeba płaczu	76
-----------------	----

Opiewanie cnót zmarłego	77
-------------------------	----

Uświadomienie faktu śmierci.	
------------------------------	--

Powszechność umierania	77
------------------------	----

Pierwsze otrząśnięcie się z rozpacz	78
-------------------------------------	----

Czynniki mobilizujące do opamiętania	79
--------------------------------------	----

Nadzieja płynąca z wiary	79
--------------------------	----

Ganienie przedłużającej się rozpacz	80
-------------------------------------	----

Przyjęcie właściwej postawy pod wpływem wiary	81
---	----

Pocieszenie płynące z wiary w zmartwychwstanie	82
--	----

Wartość modlitwy. Łączność ze zmarłymi dziećmi	83
--	----

Życie dziecka jako dar	83
Tęsknota	84
Wspominanie zmarłego dziecka	85
TEMATY KONSOLACYJNE W LISTACH PISARZY POGAŃSKICH	
w ŚWIEŹLE LISTÓW OJCÓW KOŚCIOŁA	87
Odwolanie się do rozumnego myślenia	87
Wartość życia. Wczesna śmierć	
– wyzwoleniem od świata	88
Wiara w życie przyszłe	89
Praca nad wyjściem z rozpacz. Walka ze smutkiem	90
Dążenie do osiągnięcia postawy doskonałej	91
Współczucie i współcierpienie	92
Śmiertelność natury ludzkiej. Powszechność losu	92
Sławienie pamięci zmarłego dziecka	93
Pocieszenia jako zabiegi terapeutyczne	95
Zakończenie	97
<i>Bolesław Leśmian, Urszula Kochanowska</i>	103
Marychna	105
Marta	108
<i>Bogdan de Barbaro, Posłowie. Utrata, która wzbogaca</i>	111

Śmierć dziecka rodzice przeżywają jak koniec świata. Szok, bezgranicznie natężone cierpienie i dręczące pytanie „dlaczego?” łatwo przemieniają się w nieszczęścia ostateczne, niszczące człowieka i sens jego życia. Magdalena Krzeptowska doświadczenie utraty dwojga swoich dzieci opisuje w sposób niezwykle wnikliwy, odważny i dojrzały, a zarazem niepozbawiony ogromnego ładunku emocjonalnego. Ta osobista perspektywa została wzbogacona przenikliwymi spostrzeżeniami z listów Ojców Kościoła i filozofów starożytnych. Dzięki temu podwójnemu spojrzeniu książka może stać się przewodnikiem na niełatwej drodze ku nadziei.